

عنوان مقاله:

بررسی وضعیت مدیریت فاضلاب صنایع غذایی و نوشیدنی در استان آذربایجان شرقی

محل انتشار:

اولین همایش تخصصی مهندسی محیط زیست (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

محمد مسافری

شاهین رحیم اوغلو

یعقوب حاجی زاده

خلاصه مقاله:

استان آذربایجان شرقی به عنوان قطب صنعتی ایران شاهد استقرار انواع صنایع غذایی و نوشیدنی است. در این صنایع آب برای اهداف مختلف مصرف شده و نهایتاً بخش قابل توجهی از آن به فاضلاب تبدیل می گردد. فاضلاب حاصل از صنایع غذایی مرکب از دو بخش فاضلاب بهداشتی و صنعتی است که هر یک دارای ویژگیهای خاص خود از نظر pH، محتوی آلی، مقدار مواد معلق و حضور سایر مواد می باشد. تصفیه این فاضلابها به منظور پیشگیری از بروز اثرات زیست محیطی با استفاده از انواع فرآیندهای متداول و رساندن به حد استانداردهای تخلیه سازمان حفاظت محیط زیست لازم و ضروری است. با توجه به اهمیت موضوع در تحقیق حاضر وضعیت مدیریت فاضلاب صنایع غذایی و نوشیدنی استان آذربایجان شرقی مورد بررسی قرار گرفت. تعداد 20 کارخانه با تولیدات متنوع آب میوه، کنسانتره، نوشابه، فرآورده های لبنی، رب گوجه فرنگی و ترشیجات و مربا، بیسکویت، شکلات، کیک، کلوچه، سوسیس، کالباس، همبرگر، قند، چیپس، آرد، غلات حجیم شده، خشکبار، حبوبات، لواشک، نمک ید دار، حلوا شکر، مربا، و ماکارونی انتخاب شد. آنگاه پرسشنامه ای که در برگزیده اطلاعات لازم در خصوص مصرف آب و تولید فاضلاب بود تهیه و پس از مراجعه به صنایع منتخب اطلاعات لازم با انجام مصاحبه و مشاهده وضعیت موجود جمع آوری گردید. مطابق با نتایج حاصل از تحقیق در کلیه صنایع بررسی شده آب مصرفی از شبکه شرب یا چاههای خصوصی و یا تانکرهای آب تامین می شود که با انجام تصفیه و یا بدون آن به مصارف مختلف می رسد. مقدار آب مصرف شده از کمتر از 10 تا 900 متر و مقدار فاضلاب تولید شده نیز از کمتر از 10 تا 800 متر مکعب در روز متفاوت است. در صنایع بررسی شده در مجموع 8 واحد سپتیک تانک، 8 واحد چاه جذبی، 3 واحد لجن فعال و 1 واحد لاگون هوادهی وجود دارد که به تنهایی یا بصورت تلفیقی جهت تصفیه و دفع فاضلاب استفاده می شوند. متأسفانه 70% از صنایع بررسی شده فاقد تصفیه خانه فاضلاب بوده و 2 مورد از تصفیه خانه های فاضلاب موجود نیز عملاً فاقد استفاده بودند. پساب حاصل از سپتیک تانک ها در اغلب موارد بدون کلرزنی وارد محیط می شدند. با توجه به نتایج تحقیق مشخص می گردد که وضعیت مدیریت فاضلاب صنایع غذایی و نوشیدنی بررسی شده چندان مطلوب نیست و با وضعیت بهینه فاصله قابل توجهی دارد. از جمله دلایل این امر عدم وجود فرهنگ زیست محیطی و ضعف اعتقاد به توسعه پایدار است. مورد دوم عدم موفقیت تصفیه خانه های طراحی شده است که باعث ایجاد نوعی بدبینی در صنایع نسبت به این امر شده است. همچنین نحوه نظارت و برخورد سازمانهای مسئول نیز دارای اهمیت بالائی است که لازم است با برنامه ریزی صحیح نسبت به رفع مشکل و بهینه سازی وضعیت اقدام نمود.

کلمات کلیدی:

صنایع غذایی و نوشیدنی، فاضلاب، دفع، استان آذربایجان شرقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/11809>

